

O floare albă, cât un degetel

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Nu m-am gândit că o să vină iarna
Ca un potop să ne scufunde-n nea,
E îmbrăcată în omăt lucarna,
Se-apeacă brazii sub povara grea,

Dar nu mă tem, știu c-ai să vii la mine
Cu Moș Crăciun și-o să-mi aduci în dar
O carte nouă, slove să m-aline,
Că ne-om iubi pe(r)vers și literar

Până vor bate vesel în fereastră
Magnolii albe și un ghiocel,
Iar tu, iubito, o să-mi lași în glastră
O floare albă, cât un degetel.

- Călătorind pe săniile trase
De unicornii visului voi fi
În pragul tău, spre seară, pe la șase,
Potecile în urmă s-or grăbi

Să-mi piardă urma sub zăpezi. Agonic
Va viscoli și timpul va-ngheta,
Ce anotimp sălbatic, antagonic,
Mă va închide în odaia ta

Să-mpodobim cu stele iar ajunul,
Sub brad să ne iubim ca doi nebuni,
Iubite, iar se-apropie Crăciunul
Și anul se-nnoiește cu minuni!

Ioan Grigoraș & Liliana Trif